

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2051	Κυριακὴ ΚΔ' (Ζ') Λουκᾶ (Ἐφ. 2,14-22) 19 Νοεμβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Οἰκοδομὴ

«Ἐν τῷ Χριστῷ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ» (Ἐφ. 2,21)

Ἔτυχε, ἀγαπητοί μου, τὸ καλοκαίρι νὰ πᾶτε σὲ χωριό; Ἐὰν κάνετε μιὰ ἐπίσκεψι στὴν ὑπαιθρο, θὰ κλάψετε, γιὰ τὰ χωριά μας ἔχουν σχεδὸν καταστραφῆ· ὁ κόσμος ἔφυγε, τὰ περισσότερα σπίτια εἶνε ἀκατοίκητα. **Στὶς πόλεις** ἀντιθέτως, ὅπου μαζεύτηκαν ἀπὸ τὰ χωριά, παρατηρήθηκε **οἰκοδομικὸς ὄργασμός**: φορτηγὰ νὰ ξεφορτώνουν συνεχῶς τσιμέντα πέτρες τοῦβλα, καὶ νὰ χτίζονται σπίτια μικρὰ καὶ μεγάλα. Ἄν ἀνεβῆτε κάπου ψηλὰ καὶ ρίξετε μιὰ γενικὴ ματιά, βλέπετε πλῆθος σπίτια.

–Καταδικάζεις, θὰ μοῦ πῆτε, τὸν ἄλλο γιὰ τὴν χτίζει ἓνα σπίτι; **εἶνε ἁμαρτία ν' ἀγοράσῃ κανεῖς** ἓνα μικρὸ οἰκόπεδο καὶ **νὰ χτίσῃ ἓνα σπίτι**;

Ἄσφαλῶς αὐτὸ δὲν εἶνε ἁμαρτία. Ποιὸ εἶνε ἁμαρτία· τὸ νὰ νομίζῃ, ὅτι ἡ **εὐτυχία** βρίσκεται μέσα σ' ἓνα διαμέρισμα μιᾶς πολυκατοικίας. Ὑπάρχουν φτωχὲς καλύβες ὅπου βασιλεύει εὐτυχία, καὶ ὑπάρχουν παλάτια καὶ πολυκατοικίες ὅπου παίζονται ἀνθρώπινα **δράματα**. Ἐπειτα λησμονοῦμε ὅτι, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος γιὰ κάποια μεγάλα κτήρια, θὰ ἔρθῃ μέρα πού «**δὲν θὰ μείνῃ λίθος ἐπὶ λίθον**» (Ματθ. 24,2). Ποῦ εἶνε ἡ Βαβυλώνα, ποῦ εἶνε ἡ Νινευί, ποῦ ἡ Καρχηδόνα;

–Μὰ πῶς, θὰ πῆτε, σήμερα ἐσὺ ὁ ἱεροκήρυκας μᾶς μιλάς γιὰ οἰκόπεδα, σπίτια, πολυκατοικίες, μέγαρα, **οἰκοδομές**; Γιατί;

Διότι, ἀγαπητοί μου, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς οἰκοδομὲς αὐτές, ὑπάρχει **μία ἄλλη οἰκοδομή**, γιὰ τὴν ὁποία θέλω νὰ σᾶς μιλήσω καὶ τὴν ὁποία βλέπει μὲ τὰ νοερά του μάτια ὁ ἀπόστολος Παῦλος (βλ. Ἐφ. 2,20-22). Ἡ οἰκοδομὴ αὐτὴ μέχρι σήμερα συνεχίζεται, καὶ θὰ συνεχίζεται μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, καὶ διαρκῶς θὰ αὐξάνῃ, καὶ κανένα πέρασμα χρόνου καὶ κανένας σεισμός δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ τὴν καταλύσῃ. Ποιὰ εἶνε ἡ οἰκοδομὴ αὐτή; Εἶνε ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία, ἡ **Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία**.

Θὰ σᾶς παρακαλέσω τώρα νὰ προσέξουμε τὶς **ἀναλογίες** καὶ τὶς **ὁμοιότητες**, πού ὑπάρ-

χουν μεταξύ μιᾶς ὑλικῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς πνευματικῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἐκκλησίας.

***

Ὅσοι, ἀγαπητοί μου, ἔχετε χτίσει σπίτι, γνωρίζετε **πόσα πράγματα χρειάζονται** γιὰ νὰ γίνῃ. Χρειάζεται σχέδιο, χρειάζεται μηχανικός, χρειάζονται ἐργάτες, χρειάζονται ὑλικά. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ νὰ χτιστῇ μιὰ ἐκκλησία, ἓνας ναός. Κάτι ἀνάλογο λοιπὸν ἄς σκεφτοῦμε ὅτι ἀπαιτήθηκε καὶ γιὰ νὰ ἰδρυθῇ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Κι ὅταν λέμε Ἐκκλησία δὲν ἐννοοῦμε ἓνα ναό, ἓνα ὑλικὸ οἰκοδόμημα, τὰ ντουβάρια· ἐννοοῦμε τὸν ἱερὸ κληρὸ καὶ τὸν πιστὸ λαό, πού ἀποτελοῦν ἓνα πνευματικὸ σῶμα μὲ κεφαλὴ τοῦ τὸ Χριστοῦ· χρειάσθηκαν καὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησία σχεδιαστής, σχέδιο, θεμέλιο, ἐργάτες, ὑλικά.

● Κάθε σπίτι σχεδιάζεται ἀπὸ κάποιον μηχανικὸ - σχεδιαστή· κι ὅσο μεγαλύτερο εἶνε, τόσο καὶ ὁ μηχανικός πρέπει νὰ ἔναι ἔμπειρος. Καὶ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει τὸ **σχέδιο** καὶ τὸν **σχεδιαστή** τῆς. Θαυμάζουν ἄλλοι τοὺς ἀρχιτέκτονες μηχανικοὺς πού χτίζουν ὠραίες οἰκοδομὲς· ἐγὼ θαυμάζω ἐκεῖνον πού ἔκανε τὸ σχέδιο τῆς Ἐκκλησίας. Ποιὸς εἶνε αὐτός; **Ἡ ἅγια Τριάς!**

● Κάθε οἰκοδομὴ ἔχει σχέδιο, ἔχει καὶ **θεμέλιο**· καὶ ὅσο πιὸ μεγάλη εἶνε ἡ οἰκοδομὴ, τόσο πιὸ βαθειὰ εἶνε τὰ θεμέλιά τῆς. Ἐχει μεγάλη σημασία στὴν οἰκοδομὴ τὸ θεμέλιο. Ποιὸ λοιπὸν εἶνε τὸ θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας; Θεμέλιο, ὅπως λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος, εἶνε **οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται**, καὶ «**λίθος ἀκρογωνιαίος**», ἀγκωνάρι μεγάλο στὴ γωνία πού ἐνώνει δύο τοίχους, εἶνε ὁ ἴδιος ὁ **Ἰησοῦς Χριστός** (ἔ.ἀ. 2,20). Ἀκρογωνιαίος λίθος δὲν εἶνε ὁ παπᾶς ἢ ὁ δεσπότης ἢ ὁ πατριάρχης, εἶνε ἡ πίστι στὸν Κύριό μας. «**Ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν**», εἶπε ὁ Χριστός, καὶ ἡ Ἐκκλησία του εἶνε ἀδύνατον νὰ νικηθῇ· «**πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς**» (Ματθ. 16,18).

● Ἡ Ἐκκλησία ἔχει σχέδιο, ἔχει θεμέλιο, ἔχει

ἀκόμα **τεχνίτες και ἐργάτες**, πού ἐργάζονται ἀκαταπαύστως γι' αὐτήν, ὅπως γίνεται και στίς ὑλικές οἰκοδομές γιά τήν ἀνέγερσί τους. Οἱ ἐργάτες και τεχνίτες τῆς Ἐκκλησίας, πού ὑπηρετοῦν στήν θαυμαστή οἰκοδομή της, εἶνε οἱ **ποιμένες** και **διδάσκαλοι** (οἱ ἱερεῖς, ἐξομολόγοι, ἐπίσκοποι, κήρυκες, κατηχηταί).

● Ἀκόμα, ὅπως κάθε οἰκοδομή ἔχει **κολῶνες** κι ἀποτελεῖται ἀπό χιλιάδες **τουῦβλα** ἢ **πέτρες** πού ὁ κτίστης βάζει τῆ μία πάνω στήν ἄλλη, κατὰ παρόμοιο τρόπο και ἡ πνευματική οἰκοδομή πού λέγεται Ἐκκλησία ἔχει κολῶνες, μεγάλους στύλους, και αὐτοὶ εἶνε οἱ ἅγιοι **πατέρες** (Βασίλειος, Γρηγόριος, Χρυσόστομος κ.λπ.). Οἱ ἄλλοι **πιστοί**, ἐμεῖς δηλαδή, δὲν εἴμαστε βέβαια στύλοι - κολῶνες· ἄς εἴμαστε τουλάχιστον λιθαράκια πνευματικά στήν θεία οἰκοδομή. Και ὅπως τὶς πέτρες τὶς πελεκοῦν και μετὰ τὶς χτίζουν, ἔτσι και ὁ καθένας μας, πού εἶνε μιὰ πέτρα ἀπελέκτη, πρέπει νὰ πελεκηθῆ. Πῶς; Μὲ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ μυστήρια, μὲ τὴν ὄλη ποιμαντική φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας. Και ὅπως σὲ μιὰ οἰκοδομή θὰ δῆτε και πέτρες πεταμένες γιὰ τὸ χτίστης πού δὲν τὶς ἔκρινε κατάλληλες, ἔτσι και στήν Ἐκκλησία ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀκατάλληλοι γιά τὴν πνευματική οἰκοδομή· εἶνε οἱ αἰρετικοί, οἱ ἄθεοι, οἱ ἄπιστοι, πνεύματα ὑπερφίαλα, πού δὲν δέχονται τὴν παιδαγωγία τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

● Γνωρίζουμε ἐπίσης, ὅτι τὰ **ὕλικά** μιᾶς οἰκοδομῆς (τουῦβλα, πέτρες, σίδερα κ.ἄ.) συνδέονται μεταξύ τους στερεὰ μὲ τὸ μπετόν και τὸ ἀμμοκονίαμα - λάσπη, πού περιέχουν τσιμέντο και ἀσβέστη. Ἔτσι και στήν πνευματική οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας χρειάζεται κάτι πού συνδέει ἰσχυρὰ τὸν ἕνα Χριστιανὸ μὲ τὸν ἄλλο, τὸν ἕνα κληρικὸ μὲ τὸν ἄλλο, και ὅλους μεταξύ τους και μὲ τὸ Χριστό. Ποιό εἶνε αὐτὸ τὸ **«ἀμμοκονίαμα»** πού πρέπει νὰ ἐνώνη ἰσχυρὰ τοὺς Χριστιανοὺς - και γιά τὸ ὅποιο ἡ Ἐκκλησία μας εὐχεται συνεχῶς *«ὕπερ ... τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως»* (μεγ. συναπτή); Εἶνε **ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ**, πού σήμερα μᾶς λείπει και γι' αὐτὸ μοιάζουμε μὲ ντουβάρια ἐτοιμόρροπα. Δὲν ὑπάρχει ἀγάπη και γι' αὐτὸ λείπει ἡ **ἐνότης**. Ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, ἐκεῖ ἡ Ἐκκλησία, κλῆρος και λαός, ἔχουν θαυμαστὴ ἐνότητα.

Κάθε κτήριο κάποτε ἀρχίζει και κάποτε τελειώνει. Και ἡ πνευματική οἰκοδομή τοῦ Χριστοῦ ἔχει βέβαια ἀρχή. **Πότε ἀρχισε ἡ Ἐκκλησία;** Ἐπίσημη ἀρχή της εἶνε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, πού πίστεψαν τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι στὸ Χριστὸ και σχημάτισαν τὴν πρώτη Ἐκκλησία (βλ. Πράξ. 2,1-41). Ἀπὸ τότε ἡ Ἐκκλησία αὐξά-

νει και ὑψώνεται συνεχῶς· διὰ μέσου τῶν αἰῶνων και τῶν χιλιετιῶν, ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ, προστίθενται πιστοί. Και πού θὰ καταλήξῃ, **ποιό θὰ ἔνε τὸ τέλος τῆς Ἐκκλησίας;** Θὰ κορυφωθῆ τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως και θὰ συνεχιστῆ στήν αἰωνιότητα. Τὸ τέλος θὰ εἶνε *«ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡ μεγάλη τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος»* (Ἀπ. 16,14), ὅταν ὁ ἀρχάγγελος θὰ σαλπίσῃ, οἱ νεκροὶ θ' ἀναστηθοῦν και ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ ἔλθῃ νὰ κρίνῃ ὅλους. Τότε θὰ ἔλθῃ τὸ τέλος τοῦ παρόντος κόσμου, ὄχι ὅμως και τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία θὰ εἰσέλθῃ πλέον στήν τελική της φάσι· ἐκεῖ, στὸν *«τρίτον οὐρανόν»* (β' Κορ. 12,2), θὰ εἶνε μιὰ ἄλλη Ἐκκλησία, ἡ ἀτελεύτητος βασιλεία τοῦ Θεοῦ, χωρὶς τοὺς περιορισμοὺς τῆς σαρκός - δὲν εἶνε παραμύθια αὐτά· ἂν δὲν τὰ πιστεύῃς, μὴν πατήσῃς στήν ἐκκλησία. Ἐκεῖ θὰ τελῆται μιὰ ἄλλη λατρεία, ὅπου ψάλτες θὰ εἶνε τὰ Χερουβὶμ και Σεραφὶμ και θὰ ψάλλουν ἀπαύστως τὸ *«Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς και ἡ γῆ τῆς δόξης σου»* (Ἠσ. 6,3 και θ. Λειτ.).

Ἡ *«μία ἁγία καθολική και ἀποστολική Ἐκκλησία»* (Σύμβ. πίστ. 9), στήν ὁποία ἀνήκουμε, δὲν εἶνε ἀνθρώπινο κατασκεύασμα, τὴν θεμελίωσε ὁ Χριστὸς μὲ τὸ τίμιο του αἷμα. Πῆρε ὅλους ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, **μᾶς ἐνωσε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ** και σχηματίζουμε μιὰ πνευματική βασιλεία, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

* * *

Ἀδελφοί μου! Κάποιοι ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας προφητεύουν τὴ διάλυσι και τὸ τέλος της, ἀπειλοῦν ὅτι ἐτοιμάζουν τὸ φέρετρό της. Περιμένετε λίγο, λένε, και ἡ Ἐκκλησία θὰ τελειώσῃ... Κ' εἶνε ἀλήθεια ὅτι **τὴν πολεμοῦν πολὺ**. Και πρὶν ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς τὴν πολέμησαν βασιλιάδες μὲ διωγμοὺς, τὴν πολέμησαν αἰρετικοὶ μὲ πλάνες, τὴν πολεμεῖ και σήμερα ἡ μασονία μὲ τὰ θρησκευτικὰ και πολιτικὰ συστήματά της, οἱ χιλιασταὶ ἢ ἰεχωβίτες, ὁ ἄθεος κομμουνισμὸς, νέες σύγχρονες αἱρέσεις.

Αὐτοὺς τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς δὲν τοὺς φοβάμαι, δὲν μποροῦν νὰ τὴ βλάψουν. Περισσότερο **κινδυνεύει ἀπὸ τοὺς κακοὺς κληρικοὺς** μὲ τὰ αἴσχη και τὰ σκάνδαλά τους. Παρ' ὅλα αὐτὰ **δὲν θὰ διαλυθῆ**, γιὰ τὸ δὲν εἶνε ἀνθρώπινο ἔργο· εἶνε ἔργο τοῦ Χριστοῦ και γι' αὐτὸ εἶνε ἀκατάλυτη. Ὅσα σκάνδαλα και ἂν κάνουν οἱ ἀρχιερεῖς, δὲν διαλύεται. Δὲν τὴν ἔφτειαξαν τὴν Ἐκκλησία οἱ παπᾶδες και δεσποτάδες, τὴν ἔφτειασε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Ναζωραῖος· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, εὐλογεῖτε και ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**